

ஆண்டவர்தனை.

மகாமகிமை பொருந்திய நாகூர் ஷாகுல் ஹமீதோல்
ஆண்டவரவர்கள் கந்தூரி கூடு வழிநடை

அமுர்த ரஸக் கீர்த்தனை.

இஃது

காதையைச் சார்த்த குருச்சியில் வசிக்கும் சேர்திடம்

ரே. ராமகிருஷ்ண தாசரவர்கள் குமாரர்

இரத்தினசாமி தாசரால் இயற்றியது.

கி. வரூர் சபாவர்த்தி அச்சயத்தா சாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

ரிஜிஸ்டர்டு]

1929.

[விலை அனு 1

காப்புச் செய்யுள்.

வெண்பா.

சொற்கருணை வாரிதியே! தொண்டனே நின்புகழை
நற்கீர்த் தனையா னவிலவே—அற்புதராய்ச்
சந்ததமும் நாகூர்வாழ ஷாக லமீதொலியே!
சிந்தை மகிழ்ந்து துணை செந்.

திருநெல்வேலி ஹில்லா தென்காசித் தாலுகா சேர்த்தமரம்
ஆசிரியர் ஸ்ரீஸுரீ M. S. முந்தையா புலவர் அவர்கள் இயற்றிய
சாற்றுக் கவிதை.

என்சீர் விருத்தம்.

கன்னலொடு செந்நெல்வளர் குருச்சிவளம் பதியதனில்

கனிவாய் நானும்

தன்னிகரிற் சோதிடஞ்சொல் தருராம கிருஷ்ணதா

சரியின் பாலன்

மன்னார்க்கும் திடுமிரத்தின சாமிவேள் கீர்த்தனையிம்

மாந் லத்தில்

சொன்னயமும் பொருணயமும் இன்னிசைகற் பனைநிறைந்து

துலங்கூர் தானே

அவையடக்கம்

என்சீர் விருத்தம்

வாரிதிக்குற வைபகத்தில் விளங்கும் நாகூர்

வள்ளலன் வந்துதித்து மகிமை யோங்கி

ஆரிருள்போல் வரும்பிணியை யகற்றும் ஷாகுல

அயீதுகற் தூரினிகீர்த் தனையைக் கல்விச்

சாரமதை யறிந்தமறி யாமற் சொல்ல

கதைமையில் பிழையிருந்தால் தள்ளி யன்னம்

நீர்தனைப் பிரிக்கமுதம் பருகு மந்த

சொல்பைப்போல் குணங்கொள்ள கிழத்தி லெனே

சிந்து பின்முகுது துக்கடா மெட்டு.

பல்லவி

மணமகிழ்வுடன் அதிதிரிதமாய் எனது கண்மணி நடந்துவா
நாகூர்க்கு தூரி பூர்க்கலாம் நன்மார்க்கமாய்

நாகூர் கந்தூரிபார்க்கலாம்

மகிழும் சரசிபோடி நீ கனிவுடன் கங்கையாடி நல்ல
சதமெனவவர் பதமதை யினி தேதியென மணம் நாட்டியே
மகிழ்வாய் ஒட்டியாணம் பூட்டியே (மன)

ஆபரணங்கள் பூட்டி என் அழகுள்ளி மாட்டி வரசம்
அலங்கீர்தமுடன் துலங்கு முல்லையின் அரும்புகொண்டை
ஆசையனைத்துங்கூட்டியே (மன) [யில் சூட்டியே—உன்

கவன முடனே பெண்ணே நீ நடவடி எந்தன் முன்னே இர்தப்
படி தனிலதி திடமுடன் உயர் வடிவுள கொடி தன்னையே
வாராய் பார்க்கலாமுன்னையே (மன)

சூருச்சிவாழ் அபிராமி திருச்சூலமும் அமர்வாமி நல்ல
சூதுகலமொடு மணம் நிறையவள் பதமது தாக்கோரியே
கூடி வருவாய் பாசியே (மன)

கிர்த்தனம்ங்கலஞ் சேரு நின்று நேருஞ் சன்னதி பாருதுதி
கிலமதினாயர் அருள் பெருகியே நிறையும் விஸ்வகாதகே
நேரும் விசாலாகுசி பாககே (மன)

கடுகையார் கரையேறி நீ கடுகவே செட்டிச்சேரிதலில்
கன தனவான்க ளதிபுகழ்துளம் கருணைசத்திரம் பாரடி
கருணைவேலிவந்துசேரடி (மன)

எழுபத்தினி வாலே அவர் இருக்கின்ற கோவில் சாலை ஓரம்
இனிததுசய முருமவர் செய் லெறித்துரைத்திட நாவினால்
எள்ளுலாகுடீமா பாவினால் (மன)

பத்தினியாள் பதம் வேண்டி எதிர்பாப்பா ஊரிதுதாண்டி இதில்
பல கனமுயர் தலம் இதிலமர் பகரும் பாதுஷாபள்ளியே
பக்கங்கொங்குங் கள்ளியே (மன)

எவ்வும புகழ் பிரகாசன் பக்கமிருக்கின்றார் கடம்போசன்
 நமதிபுழ் கெட்புகழ் பெருகிட அவரினியபதத்தை வேண்டியே
 யெதிராய் டெப்போவு தாண்டியே (மன)

வந்தோமே அந்தணப்பேட்டை மிகச் சுந்தரமாயித்தோட்டை
 ஜனத்திரள் துகைதுத் எதுகினம்பிடு துன் மனமகிழ் பொங்குமே
 ஒய்யார மானத்தங்கமே (மன)

கடல் இடி புயல் போலே வரும் டிரையின் புகைகள்முன்னுனை
 இதில் கனஜனத்திரள் எதுவும் போருது கனிவுடன் நடமுன்னமே
 காண்போம் மகுத்துவம் இன்னமே (மன)

தெரிகிற நகர் நாகை கால் எரிகிற தென்ன மாய்கை
 சற்று இருந்து நிழலில் ஜலம் அருந்தியே பொருந்தி
 எனக்கு முன்னாகாவாய் (மன) [தாம்பூலம் போடுவாய்]

வனசாக்ஷி என்றமேட்டு.

(பல்லவி.)

திருநாகை ஷேத்திரமடியிது (திரு)

அனுபல்லவி.

மிகத்திருவுலாவும் மேலேக்கோட்டை வாசலிது (திரு)

சரணம்.

பந்தல் சிறப்புசனும் பார் வெருவாக
 பந்தஜனங்கள் கோஷ்டி விதளிதமாக
 விந்தைமிகுந்த விரந்தரலோகத்தின் தேமலாக
 விபாங்காணு மிகவுந்தோணுஞ் சருதிபேணுஞ் சகிர்தம்புணுஞ் (சு)

எங்குந் தமிழ் மறையினிசைகளின் காட்சி
 கிஷ்ட வரங்கள் தரும் நீலாய நாக்ஷி
 தங்குஞ் சன்னிதிதனில் தான்பணித்திட காட்சி
 தருவாள் எதிராய் வருவாள் திருபையறவாள் திதியை
 [எல்ல]

பெரியகடை விதியின் நுணர்வின் முத்தி
 பெணியாவுசன் பள்ளி நானதில் சந்தித்
 திலகும் தங்க ரதமும் கொடியுடன் பந்தி
 இனிமைகூரு எதிரேசேரு கனிவாய்ப்பாரு கனிப்பாய்தேரு (திரு)

சுத்தமாகிய தண்ணீர் பைப்பிதில் நாடி
 தோழி ஜலமருந்தி ஜனத்துடன் கூடி
 பத்தியாகிய ரெத்தின தாசன் பதத்தை பாடி
 பணியாய் நடக்கத் துணியாய் கதம்பம் அணியாய் மகிழ் இனிகர்
 [யமையும் (திரு)

மயிலே வடிவேலனோடெதிர் வாவா என்ற மெட்டு.

ஓயிலேநிறை மாமயிலே நீபாராய்
 திரளான சேனை திகழ் பெறும் யானை
 திக்குகளெங்கும் சேரொளி எங்கும் பொங்கும் (ஓ)
 அதிர்வெடி குண்டு அவிடன் சியாண்டு
 அழகு பெரு கியாண்டி மத்தாப்பு (ஓ)
 மேளங்கள் பேரிதாளக் கச்சேரி
 மேவிசிய இசைபாடும் சந்தனக்கடும் (ஓ)
 கொடி கோடா கோடி ரயிலடி நாடி
 வெறுகுதடி ஜோக்கு செட்டிப் பல்வாக்கு (ஓ)

வேறு சந்தம்.

உணக்கேற்ற டங்காக்காரன் என்ற மெட்டு.

ஐடிவருங் கப்பல் கோடி. கேரில் பாரடி.
 அதினலங்காரம் பாரடி.
 வடிகள் சிங்காரம் பாரடி.
 இந்த உலகினிவித்த வேடிக்கைபோல் யார் காண்பாரடி (ஓடி)

தொகையறு.

பந்தபாசத்தினால் படுந்துயர் தீர்த்திட்ட பாகமதால்
இந்த உலகத்தில் வேண்டுகல் காரர்கள் செய்திடும் விநோதமதை

பாட்டு.

எந்தன் ஒரு நாவினால் சொல்லக் கூடுமோ
சொன்னால் இதத்தைத் தேடுகீமா
மனத்தில் கவலை நாடுமோ அடி
ஏந்தினையே அவருனால் இடர்கள் சாடுமோ

தொகையறு.

கொடியிருகாலமே படிமீதில் ஓலமே படிக்கீளம்பி
கெடியாக நாகையைச் சுற்றியே வெளிப்பானாயம் வந்ததடி

பாட்டு:

கிடுகிடென வதிர்முழங்கிட கோர்ட்டு பாரடி
நாகூர் போகும் ரோட்டி தானடி
வருகுது மோட்டாக் கரடி மிகுந்த
கிருபை தேரகத்தீஸ்வர பதஞ்சரணக் கோரடி

தொகையறு.

அரிபுசாயுபு பள்ளி எதிராக தெரிசித்து
அருள் நருக வெனத்துதித்து அன்னமே
வடகுடியின் சத்திரமது தாண்டியே
ஹம்தொலியின் பதம் வேண்டியே

பாட்டு.

அமைத்த வெள்ளிக்காயின்ம ண்டபமதைக் கடந்தோமே
அருமைப் பதத்துடர் கோமே
ஆச்சரியமாய் வடந்தோமே
இதோ அழகு லெகத்தோப்பு பார்ப்பண்செரி வந்தோமே

தேகையறு

எங்கெக்குந்தங்க மயமாகவே யிலங்கிமீம்
எழில்மகர தோரணங்கள் இசைவேள்
தாளமுடன் நடனசங்கிதங்கள் எண்டிசைகள் தானதிரவே

பாட்டு.

வடவரை யதிரிடக் கொடியுடன் சடமகிழ்வாக
வந்தோமே வெகுதிடமாக பந்தல்கள் தடபுடலாக
சிங்காரஞ் செய்தழகாக இருப்பதை
வான்புஷியோர் தான் மகிழ்ப்பார் வெகுவாக

வள்ளிதேய்வானை மணவாளனை என்ற மெட்டு.

வந்தோம் இதையமகிழ்வாகவே நாகூர்
மணரா தெரியுதழகாகவே
சந்தமிகப் பெருக ஷாகுலநுள்வருக
தானேஉரைப்பெனையிகரானையினிதேனையிதோ (வக்)

அண்டமனா வித்திசை பெட்டுமே கொடி
அன்பர் மனந் தெளிய காட்டுமே
கண்டோர் வினை யொழியுங்கருணை மிகப்பொழியும்
காலே அருளாலே புஷிமேலே முன்னாலே இதோ (வக்)

பள்ளியிதன் பெருமை சோதியும்வந்து
பனிந்துபாத்யா மிகஒதியும்
கள்ளந்தனைப்போக்கி நல்ல கதிநோக்கி
காராய் மனந்தோய் கனிகாராய் இனிநேராய் இதோ (வக்)

எங்கும் அதன தீபவொளி சாடியும்—பக்கம்
இலகும்மதி நிகர்க் கண்ணாடியும்
இன்பம் மிகத்தேரும் ஏழைக்கருள் தாரும்
இறையே கனக்கறையே உயர்மரையே யினி
உரையே யென் (வக்)

இந்திரலோக சந்திரகிரி என்ற மெட்டு.

கோமளமே கொடியுடனே கூடி—நாகூர்
கோலுவதை நாமும் பின்னால் நாடி.

ஷாகுல் கீர்த்தியை உலகத்தில்கொண்டாடி—பதம்பாடி
இதந்தீதடி ஜனக்கோஷடியதைச் சாற்றிடு வேன்றீடி

வஜ்ரமணி உய்ச்சிதக்கால் நசுட்டி எங்கும்
மாணிக்க வையேரியத்தால் தீட்டி நீல
வரிசைகளால் ஆணிகளும் மாட்டி
மேலேகோட்டி கொடிகாட்டி
யொளிர் மரகத கோமேதகமும் பூட்டி

நாருலாவும் வாழைகளை கட்டி
தங்கத்தால் வட்டம் வானுலாவ நீட்டி
சித்ராச்சாலர் ரஜகுண்டிகளு மாட்டி
ஜீன்கள் கள்பூட்டி மகான்கள் பேட்டி
ஐக சோதி யொளி சூரியன்போல் காட்டி

எங்குங் கடைவீதியலங்காசம் பாராய்
குங்குமங்கஸ்தூரிகளின் சேரும்
மிகு மங்கள சாம்பிராணி வாசஞ் ஜோரும்
வெகு சீரும் இது நேசம் வரும் மாமலர் களை
அநேக பாரம்

பரவிடும் பக்திமாதர்களின் கூட்டம்
சுற்றும் பார்மகிழ் சிங்காரவனத் தோட்டம்
எங்கும் பாசடி புறக்களை எதெஷ்டம்
மயில் ஆட்டம் சூயில் நாட்டம் ஜன்ம
பாழ்வினைகளை நடியால் ஓட்டம்

சர்க்கரைக்கற்கண்டு சீனிவாரி
அவல் சாதவதை தன்னை பரிமாரி (நல்ல)
சந்தனசாம்பூல மதி யாரி
தனைத்தேறி மகிழ்கோரி வருகு
சாது ஜனகேமபெருகிச் சாரி

பக்க மெல்லாம் பதுமை மலர்	ஜெண்டி செச
பாலநுங் கவரிகளைக் கொண்டு	விச
பாவலர் மகான்கள் களிப்	முண்டு
மகிழ்கொண்டு எங்கும்	நின்ற
அவ்வாடி நஞ்சுக்கீ தவகை	கண்டு

நாகசுர மேளதாளத்தொணிக்க	வேகு
நளினமாக நடனமாதர் நடிக்க	மிசு
நாதவேதமே சபிகள்	படிக்க
நகரா ஒலிக்கநகர்	கவிக்க
நன்மை காளுமே பெருசிசுவர்	தழைக்க

திருவற்றிலகு கங்கை என்றமெட்டு.

அகிலமிகமசிறு இலகுந்திலகம் நமக்கருளும் மகிமை தரும் தீயனை
மிகநுபை தளிர்வுற்ற சகாயனை

எந்தன் அகமிதினியுறு வேதனையனுகாமலே மிகநீக்கிடும்

அந்வேகுருவாய் வந்த வாகனை—நாக.

தருகா தனிமமர்க்க யோகனை

சாணாய்கவனைடந்தேன் தருணங்கருணை செய்து

தமிழேனியாண்டிடும் நீருமே அருள்ஹமிகொலியே தந்தாகாருமே

உலகனை வேர்களுந் உணியெகதி எனவே அவர்வினை போக்கிடும்

அரசேயென்றையுள் கணானால் பாருமே

ஜன்ம பிணியை தூத்தி ஞானந் தாருமே

ராதங்கள் தூகஜங்கள் சதங்கொள்ளையங்கள்

திறங்கொள்சார்ஜமன்னர் நீதியும் அவர்

உறங்கொள்நீர்க்காயுளுஞ் சொதியும் கிளை

நிலையாகவே அலைவாருதி மதியோனிசவியும்வானினில்

நிகழும் வரையிற் வாழி கோநுமே

எந்தன்வறுமை யகலக்கண்ணுற் பாருமே

பவரிழிசெத்தினம் முரைத்தகனிவும் இனிதாய்க்கொள்ளும்

யலமுயர் புலவரும் வாழியே—யான் அணிபுத்தலைவனமே வாழியே

கல்விட—புலவனறி ஏறவேவளர் குருவும்திரு வுயர்வுந்தரும்

பாருகாசுக்கிணை வரழியே—எங்கும்

பாருகாசுக்கிணை வாழியே

PRINTED AT THE
CHAKRAVARTHI PRESS,
KIVALUR, hme 29.

